

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.086/2018/14.

A tanács tagjai: . Vezekényi Ursula a tanács elnöke

. Tibold Ágnes előadó bíró

. Bajnok István bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Mihály Tamás ügyvéd

Az alperesek:

I. rendű,

II. rendű

Az I. rendű alperes képviselője: Pintér és Szabó Ügyvédi Iroda
ügyintéző: dr. Szabó Tamás ügyvéd

A per tárgya: szerződés részleges érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Fővárosi
Ítéltábla 4.Pf.20.589/2017/6. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Budapest Környéki
Törvényszék 6.P.21.199/2016/12. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 12.700 (tizenkétezer-hétszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes és a II. rendű alperes mint zálogkötelezettek, és az I. rendű alperes mint zálogjogosult 2008. október 9-én önálló zálogjogot alapító szerződést kötöttek a zálogkötelezettek tulajdonában álló ingatlanra az ugyanezen a napon kelt és a felperes mint adós, valamint az I. rendű alperes mint hitelező között létrejött deviza alapú kölcsönszerződés biztosítására.
- [2] A zálogszerződés 13. pontjának első bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:
„Felek megállapodnak abban, hogy az önálló zálogjogból való kielégítési jog megnyílik, amennyiben a Zálogjogosult vagy Zálogkötelezettek a jelen szerződést felmondják. A felmondás azonnali hatályú, amelynek következtében a Zálogjogosult

kielégítési joga a felmondás közlését követő első napon megnyílik. A Zálogjogosult, illetőleg a Zálogkötelezettek felmondással akkor élhetnek, ha (i) a zálogjoggal biztosított követelés kötelezettje (Adós) az esedékességkor szerződésszerűen nem teljesíti a zálogjoggal biztosított tartozásait, vagy (ii) ha a Zálogjogosult a Kölcsönszerződést az abban megjelölt bármely ok miatt felmondja, továbbá (iii) ha a zálogtárgy romlása (akár a zálogtárgy állagromlása, akár egyéb ok miatt a zálogfedezet értékének csökkentése) olyan mértékű, hogy az a biztosított követelésnek a zálogból való kielégítését veszélyezteti és a Zálogkötelezettek a Zálogjogosult felhívása ellenére a Zálogjogosult által megszabott megfelelő határidő alatt a zálogfedezetet a szükséges értékig nem egészítik ki."

- [3] A zálogszerződés 14. pontja szerint: „Felek megállapodnak abban, hogy a Zálogjogosult a kielégítési jogát, az annak megnyíltát követő 183 napon belül bírósági végrehajtás mellőzésével úgyis gyakorolhatja, hogy a zálogtárgyat maga értékesíti, vagy árverés megszervezésével üzletszerűen vagy hivatalból foglalkozó személynek megbízást ad. A zálogtárgy ilyen módon történő értékesítése esetére Felek megállapodnak abban, hogy az Ingatlan legalacsonyabb eladási árának meghatározása céljából az Ingatlanról - a Bank birtokában lévő Ingatlanra vonatkozó értékbecslés felülvéleményezésére - értékbecslést készíttetnek a Bank által elfogadott két értékbecslő céggel, amelyből az egyiket a Bank, másikat a Zálogkötelezettek jelölik ki. A Bank az általa elfogadott értékbecslők listáját a kijelölésre vonatkozó felhívásával együtt megküldi Zálogkötelezettek részére. Amennyiben Zálogkötelezettek a kijelölésre vonatkozó felhívástól számított három munkanapon belül nem jelölnék ki értékbecslőt, akkor a Bank él a kijelölés jogával mindkét értékbecslő cég tekintetében.

Az Ingatlan eladási ára a jelen pontban részletezettek szerint kijelölt két értékbecslő cég értékbecslésében meghatározott likvidációs értékek (azonnali értékesítési piaci ár) számtani átlagának 90 százalékanál nem lehet alacsonyabb. Az értékbecslés elkészítésének költsége Adóst terheli. A Zálogjogosult a jelen pont szerinti értékesítése esetén - a zálogtárgy tulajdonosa helyett és nevében eljárva - jogosult a zálogtárgy tulajdonjogának átruházására, az erre vonatkozó adásvételi szerződés megkötésére és a vevő tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséhez a bejegyzési engedély megadására. Zálogjogosult, vagy a Zálogjogosult által az értékesítéssel megbízott köteles a Zálogkötelezetteket az értékesítés előtt az értékesítés módjáról, helyéről és idejéről értesíteni. A zálogtárgy értékesítésének bevétele a Zálogjogosultat illeti meg, de köteles a Zálogkötelezettekkel elszámolni, és a zálogtárgy értékesítéséből befolyt bevételnek a követelést, annak járulékait, valamint az értékesítéssel kapcsolatos egyéb költségeket meghaladó részét a Zálogkötelezetteknek megfizetni. Amennyiben az értékesítésre előírt határidő alatt és feltételek mellett a zálogtárgyat nem sikerül értékesíteni, a felek e pontban

foglalt megállapodása a határidő lejártával hatályát veszti”.

- [4] A zálogszerződés 19. pontjában a szerződő felek megállapodtak abban, hogy a jogvitájuk rendezésére a Pénz- és Tőkepiaci Állandó Választottbíróóság kizárólagos illetékességét kötik ki.
- [5] A Fővárosi Törvényszék a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.556/2014/7/II. számú ítéletével jogerőre emelkedett 19.G.44.264/2013/12. számú ítéletével a Pest Megyei Főügyészség közérdekű keresete alapján indult perben megállapította, hogy a lakásvásárlási kölcsönszerződés, valamint a jelzálog kölcsönszerződés elnevezésű szerződésekben, az alperes által alkalmazott általános szerződési feltételként a fogyasztói szerződés részévé váló választottbíróági kikötés tisztességtelen.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [6] A felperes módosított keresetében a zálogszerződés 13. pontjának [2] pontban idézett szövegrésze, valamint a 14. és 19. pontjában foglalt kikötések érvénytelenségének megállapítását kérte a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 209/A. § (2) bekezdése, valamint a fogyasztóval kötött szerződésben tisztességtelennek minősülő feltételekről szóló 18/1999. (II. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 1. § (1) bekezdés a), b) és j) pontjai alapján.
- [7] Az I. rendű alperes a kereset elutasítását kérte. A 13. és 14. pontok tekintetében annak megalapozatlanságára, a 19. pont vonatkozásában ítélt dologra hivatkozott.
- [8] A II. rendű alperes ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az első- és másodfokú ítélet

- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.
- [10] A 13. pont vonatkozásában rögzítette, az rPtk. 205. § (2) bekezdésére figyelemmel a 261. § (2) bekezdésének tartalmilag azonos szabálya alapján az alperes ezen szerződési pont hiányában is jogosult lenne fedezet kiegészítést kérni. Kifejtette, az hogy az értékelésre vonatkozó részletszabályok a kikötésben nem szerepelnek, nem jelenti annak szabályozatlanságát. A vonatkozó jogszabályi rendelkezésekből következően a bank a fedezet értékének megállapítását nem önkényesen, hanem ellenőrizhető módon, szabályozott eljárásrend keretében köteles végezni. Rámutatott, a követelés összegének árfolyamváltozás okozta növekedése nincs kihatással a zálogtárgy értékére, ezért nem bővíti az I. rendű alperes zálogszerződés 13. pontjába foglalt felmondási jogát.
- [11] A 14. pont tekintetében az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a szerződéskötés idején nem volt olyan előírás, amely alapján kifogásolható lenne, hogy a bank egyoldalúan állítja össze az elfogadott szakértők listáját. Az tisztességtelennek sem minősül, mivel a kölcsönszerződés alapján az I. rendű alperesnek kell a saját szolgáltatásával elől járnia, a kölcsön kihelyezésével

nagyobb kockázatot vállal. A szerződéses egyensúly fenntartása miatt a hitelező érdekeit is megfelelő védelemben kell részesíteni. A 14. pont az rPtk. 257. § (2) bekezdésével azonosan a reális értékesíthetőség feltételeit teremti meg. Utalt arra is, hogy az I. rendű alperesnek szintén az az érdeke, hogy az ingatlan a lehető legmagasabb áron kerüljön értékesítésre, hiszen a tartozás azon része, amely a kényszerértékesítést követően fennmarad, az adóst terheli, a bank oldalán további kockázati tényezőt jelent. Mindezt úgy ítélte meg, hogy nem tisztességtelen a zálogszerződés azon kikötése, amely nem szól arról, hogy a felek bármelyike miként teheti vitássá a megállapított ingatlanértéket.

- [12] Az elsőfokú bíróság a 19. pont tekintetében a keresetet a felperes keresetességi jogának hiányában utasította el.
- [13] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [14] Úgy ítélte meg, a 13. pont kizárólag a fedezet fizikai károsodására vonatkozik, és nem jogosítja fel arra az I. rendű alperest, hogy a fedezet kiegészítését követelje abban az esetben, ha a zálogtárgy értéke a piaci okból bekövetkező forgalmi értékcsökkenés miatt nem fedezné a követelést. Ilyen értelmezés mellett a szerződéses kikötés megfelel az rPtk. 261. § (1) bekezdésének, ezért a 209. § (6) bekezdése szerint nem minősülhet tisztességtelennek. Megjegyezte azonban, ha ez az értelmezése mégsem lenne helytálló, a kikötés akkor is összhangban állna a jogszabályi előírásokkal, figyelemmel az rPtk. 525. § (1) bekezdés c) pontjára.
- [15] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a 14. pont rendelkezései sem minősülhetnek tisztességtelennek az rPtk. 209. § (6) bekezdése alapján, mivel az a 257. § (2) bekezdése szerint került megszövegezésre. Önmagában nem alkalmas a tisztességtelenség megállapítására, hogy a szakértők listáját az I. rendű alperes állíthatja össze, mivel technikailag nyilvánvalóan kivitelezhetetlen volna valamennyi hiteligénylővel egyeztetni a listát és kiegészíteni az egyedi igények szerint. A lista összeállításánál az I. rendű alperesnek figyelemmel kell lenni a felügyelet által támasztott előírásokra és az ingatlanforgalmi szakértőkkel szemben támasztott jogszabályi követelményekre. A felek egyenjogúságát biztosítja azon rendelkezés, amely szerint a zálogjogosult és a zálogkötelezett is egy-egy szakértő kiválasztására jogosult és a két szakvéleményben meghatározott értékek átlaga az az eladási ár alapja. Szemben a felperes által állítottakkal, nincs olyan rendelkezés a szerződésben, amely feljogosítaná az I. rendű alperest újabb értékbecslés beszerzésére és a számára kedvezőbb érték figyelembevételére, így az emiatti tisztességtelenségre is alaptalanul hivatkozott a felperes.
- [16] A 19. pont tekintetében az ítélőtábla megállapította, hogy nem áll fenn anyagi jogerő, mert a közérdekű perben hozott jogerős ítélet nem a zálog-, hanem a hitelszerződés egyébként azonos tartalmú kikötésének tisztességtelenségét állapította meg. Ugyanakkor a kikötés az adott jogviszonyra vonatkozó jogszabályi

rendelkezésektől eltér, ennek következtében kizárólag abban az esetben válhatott volna a szerződés részévé, ha külön kifejezett figyelemfelhívást tartalmazna a szerződés, amelyet a felperes kifejezett nyilatkozatával elfogadott volna. Amennyiben részévé is vált volna a választottbírói kikötés a felek szerződésének, úgy e kikötés a fogyasztói szerződésben az általános szerződési feltételen vagy egyedileg meg nem tárgyalta feltételen alapuló választottbírói kikötés tisztességtelenné nyilvánításáról szóló 3/2013. PJE határozat értelmében tisztességtelenné minősül, így ez esetben is figyelmen kívül hagyandó lenne. Mindezekre tekintettel a zálogszerződés 19. pontja tekintetében nem volt akadálya a rendes bíróság eljárásának, ugyanakkor tisztességtelenségét külön ítéleti rendelkezéssel szükségtelen lenne kimondani.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [17] A felperes a jogerős ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmében - tartalma alapján - annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a keresetének helytadó határozat hozatalát, másodlagosan az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Megsértett jogszabályhelyként az rPtk. 4. § (1) bekezdésére, 209. § (6) bekezdésére, 257. § (1) bekezdésére, a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés a) pontjára, továbbá a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 206. § (1) bekezdésére és 221. § (3) bekezdésére [helyesen, tartalma szerint: (1) bekezdésére] hivatkozott.
- [18] A felperes előadta, álláspontja szerint a szerződés 13. pontjának tisztességtelensége vizsgálható, mert az rPtk. normaszövege, illetőleg a szerződési feltétel egyezősége hiányzik, mivel a zálogtárgy állagromlásához képest más körülményt is megjelöl a vitatott pont. A fogyasztó ezért előre nem tud számolni azzal, hogy mikor, milyen körülmények bekövetkezése esetén lesz köteles a zálogfedezet eredeti értékre történő kiegészítésére. A zálog állagromlása egyébként műszaki szakkérdés, az ingatlanpiaci árak változása ingatlanforgalmi szakkérdés, és nincs szabályozva, hogy azt az I. rendű alperes szakértő bevonásával, vagy saját mérlegeléssel dönti el.
- [19] A 13. pont azért is tisztességtelen álláspontja szerint, mert amennyiben a hitelező a törlesztő részlet emelkedését magában rejtő lehetőséget tartalmazó konstrukciót alkalmaz, de nem támasztja alá a követelését megfelelő biztosítékkal, úgy a jóhiszeműség és tisztesség követelménye szerint újabb biztosítékot nem követelhet. A felperes értelmezése szerint ugyanis a 13. pont úgy értelmezendő, hogy annak alapján abban az esetben is köteles a felperes a fedezet kiegészítésére, ha nem a zálogtárgy értéke csökken, hanem az aktuális tartozás növekszik. Az I. rendű alperes ugyanakkor nem tájékoztatta megfelelően a felperest az árfolyamkockázatról.

- [20] A felperes a fentiekén túl arra is hivatkozott, hogy az I. rendű alperes a kölcsönszerződés azonnali hatályú felmondhatóságát olyan feltételhez kötötte, amelynek megismerhetőségét nem biztosította az adósok részére. A belső utasításaiban rögzítetteket állította alapul, megfosztva az adósokat a felmondhatósági ok ismeretétől, ellenőrizhetőségétől.
- [21] A 14. pont tekintetében a felperes nem vitatta, hogy az abban írtak megfelelnek az rPtk. 257. § (1) és (2) bekezdésében foglaltaknak, azonban állította, hogy az sérti az rPtk. 4. § (1) bekezdésében írtakat azáltal, hogy az I. rendű alperes állíthatja össze az értékbecsrlők listáját, amibe az adósoknak nincs beleszólása. A felperes számára a rendelkezés nem ad lehetőséget a szakvélemény vitatására, míg ugyanezt az I. rendű alperes tekintetében nem tiltja.
- [22] A 19. pont vonatkozásában a felperes arra hivatkozott, hogy nincs e tekintetben res iudicata.
- [23] Eljárási szabálysértésként állította, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása formális, nem tartalmazza a felperes állításainak tételes cáfolatát. A bíróság döntése a bizonyítékokból levont nyilvánvalóan helytelen, téves és okszerűtlen következtetés eredménye, amelyre tekintettel a bíróság megszegte az rPp. 206. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségét.
- [24] Az I. rendű alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. A II. rendű alperes nem tett nyilatkozatot.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [25] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és azt nem találta jogszabálysértőnek.
- [26] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott rPtk. 209. § (6) bekezdése [az rPp. 272. § (3) bekezdésére figyelemmel helyesen: a szerződéskötéskor hatályos (5) bekezdése] alapján elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a támadott kikötés a jogszabály előírásának megfelelően határozza-e meg a zálogfedezet értékének csökkenése esetére a zálogjogosultat megillető jogokat, így az egyáltalán tisztességtelennek minősülhet-e.
- [27] A felperes helyesen hivatkozott arra, hogy a szerződés 13. pontja tisztességtelenségének vizsgálatát a fenti jogszabályhely nem zárta ki mivel, mivel az - szemben az rPtk. 261. § (2) bekezdésében írtakkal - nemcsak a zálogtárgy állagának romlása, hanem a zálogfedezet egyéb okból történő értékcsökkenése esetén is előírja a pótfedezet nyújtási kötelezettséget. A Kúria megítélése szerint - szemben a jogerős ítéletben írtakkal - a „zálogtárgy romlása” alatt nemcsak a zálogtárgy fizikai állapotának romlása értendő, hanem pl. az ingatlan forgalmi értékének csökkenése is. Egyetértett azonban a jogerős ítéletben kifejtett másodlagos indokkal, amely szerint a kikötés tisztességtelensége nem állapítható meg az alábbiakra

tekintettel.

- [28] Az adott ügyben a felperes egyaránt személyi és dologi kötelezett. Az rPtk. 525. § (1) bekezdés c) pontja - a kölcsönszerződés szabályai között - azonnali hatályú felmondási jogot biztosított a hitelezőnek, ha a kölcsönre nyújtott biztosíték értéke jelentősen csökkent, és azt az adós a hitelező felszólítására nem egészíti ki. A per tárgyát nem képező kölcsönszerződés VII.1. pontja értelmében az I. rendű alperes a kölcsönszerződést azonnali hatállyal jogosult felmondani többek között abban az esetben is, ha az rPtk. 525. §-ában felsorolt bármely ok bekövetkezett. A kölcsönszerződés tehát felmondható nem állagromlás miatti, azaz egyéb okból bekövetkező jelentős értékcsökkenés esetén is a szerződés kifejezett rendelkezése, valamint a kölcsönszerződésbe beemelt diszpozitív jogszabályi rendelkezés alapján. A zálogszerződés 13. pontja az rPtk. 251. § (1) bekezdésével - a zálogjog követelés biztosítására szolgáló rendeltetésével - összhangban rendelkezik akként, hogy a zálogszerződés felmondására akkor is lehetőség van, ha az adós az esedékességkor szerződésszerűen nem teljesíti a zálogjoggal biztosított tartozásait, vagy a bank a kölcsönszerződést felmondta. A kölcsönszerződés felmondásával ugyanis esedékessé válik a kölcsön visszafizetésére vonatkozó követelés, és az adós nemteljesítése (késedelme) esetén - az önálló zálogszerződés felmondásával - megnyílik a kölcsönt biztosító zálogjog alapján a kielégítési jog.
- [29] A „zálog romlása” alatt - annak nyelvtani értelmezésével - a zálogtárgy értékcsökkenése értendő. A perbeli rendelkezés az árfolyamváltozás fogyasztóra kedvezőtlen változása esetére a biztosíték kiegészítésére irányuló kötelezettséget nem tartalmaz, annak ily módon való értelmezése nem lehetséges, hiszen az árfolyamváltozás a zálogtárgy értékének csökkenésével közvetlen kapcsolatban nem áll. Figyelemmel arra, hogy a felperes ezzel ellentétes értelmezése nem helytálló, a Kúria mellőzte a tisztességtelenség erre alapított megállapításának szükségességét alátámasztó felperesi érvelés érdemi vizsgálatát. Azt a felperesi érvelést pedig, hogy a kölcsönszerződés felmondási okainak megismerhetősége nem biztosított, erre vonatkozó tényadatok hiányában a Kúria nem tudta értelmezni.
- [30] A Kúria a BH2018.256. számú döntésében már állást foglalt abban a kérdésben, hogy vizsgálható azon szerződési feltétel tisztességtelensége, amely a jogszabály rendelkezését tölti ki tartalommal [rPtk. 257. § (2) bekezdés]. A perbeli zálogszerződés 14. pontját azonban - azonosan az eljáró bíróságok e körben kifejtett jogi álláspontjával - a Kúria sem ítélte tisztességtelennek. Az a körülmény, hogy az I. r. alperes állítja össze az értékbecslők listáját, önmagában nem tekinthető tisztességtelennek, hiszen az másként kivitelezhetetlen is lenne, ahogy arra az eljáró bíróságok ítéleteikben részletesen rámutattak. A Kúria hivatkozott döntésében is követett gyakorlata az olyan tartalmú kikötést tekinti tisztességtelennek, amikor mindkét értékbecslő kiválasztására a bank jogosult. Jelen esetben a feleket

azonos jogok illetik meg a szakértők kiválasztása körében, és az, hogy az értébecslők által meghatározott érték számtani átlagát a fogyasztó felperes nem kifogásolhatja, nem bontja meg a felek közötti egyensúlyt. Ilyen jogot a kikötés az I. rendű alperes részére sem biztosít, azaz nem valósul meg a tisztességtelenség törvényi kritériuma, az, hogy a kikötés a felek szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul a szerződési feltétel támasztójával szerződést kötő fél hátrányára állapítja meg.

- [31] A szerződés 19. pontja kapcsán a jogerős ítélet nem ítelt dologra hivatkozással hagyta helyben az elsőfokú bíróság ítéletét (ez esetben a per megszüntetéséről kellett volna döntenie). A felperes a felülvizsgálati kérelmében a res iudicatára, illetve annak hiányára történt hivatkozáson túlmenő érvelést nem adott elő, a jogerős ítélet egyéb megállapításait e ponttal kapcsolatban nem vitatta, ezért azok helytállósága tárgyában a Kúria érdemben nem foglалhatott állást.
- [32] A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott eljárási szabálysértéseket sem tudta a Kúria megállapítani. A perben eljáró bíróságok indokolási kötelezettségüknek a szükséges terjedelemben eleget tettek, a másodfokú bíróság a jogerős ítélet indokolásában jogi álláspontját kifejtette, abból egyértelműen megállapítható, hogy döntését mire alapította. A felperes a felülvizsgálati kérelmében anélkül hivatkozott a tényállás megállapítása körében a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó rPp. 206. § (1) bekezdésének sérelmére, hogy megindokolta volna, hogy a jogerős ítélet e rendelkezésnek milyen okból és mennyiben nem felel meg. Figyelemmel azonban arra, hogy a kereset tárgyára tekintettel a bíróságoknak jogkérdésben kellett állást foglalniuk, ezért a perben egyébként sem vitás tényállás megállapítása körében a bizonyítékok értékelésére vonatkozó rPp. 206. § (1) bekezdésének sérelme fel sem merülhet.
- [33] A Kúria mindezekre tekintettel a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [34] A felülvizsgálati kérelem nem vezetett eredményre, ezért a Kúria rPp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az I. rendű alperes ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére. Annak mértékét a meg nem határozható pertárgyértékre figyelemmel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései és 4/A. §-a alapján bruttó összegben, a kifejtett tevékenységgel arányosan határozta meg. A II. rendű alperesnek költsége nem merült fel.
- [35] Az ítélet ellen a felülvizsgálatot az rPp. 271. § (1) bekezdés e)

pontja zárja ki.

[36] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyláson bírálta el.

Budapest, 2019. február 26.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Tibold Ágnes sk.
előadó bíró, Dr. Bajnok István sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

/Seres Józsefné/
tisztviselő